

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 53. Carolus Bonus, Comes Flandriæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

destitutum se intelligens Beneventum re-
 dit. Secutus est recedentem Rogerius, Sæcul. XII.
 A.C. 1127.
 missisque Legatis pacis fœdera pepigit,
 homagium præstitit, atque investituram
 Ducatus Apuliæ tradito vexillo accepit.
 Hæc pacta in octava die Assumptionis
 Beatæ Virginis vigesima secunda Augu-
 sti anno millesimo centesimo vigesimo
 octavo inita sunt.

§. LIII.

Carolus Bonus, Comes Flandriæ.

Anno superiore Carolus Bonus, Comes
 Flandriæ, a subditis suis occisus, ex
 amore Justitiæ Martyrii palma donatus
 credebatur ab omnibus. Carolus filius
 erat S. Canuti Regis Daniæ, anno mille-
 simo octogesimo septimo interfecti, & 37.
 Martyrum numero accensi. Matrem ve-
 ro habuit Adela, Roberti Frisonis Co-
 mitis Flandriæ filiam. Juvenis in Ter-
 ram Sanctam peregrinatus, contra Infide-
 les insigni fortitudinis laude militavit.
 Postquam ad Principatum in Flandria
 pervenit, stabilita potentia, Præsules
 omnesque viros Ecclesiasticos magno ho-
 nore prosecutus, eorum admonitiones
 æquo animo ferebat. Ecclesiis pensiones
 ab Antecessoribus exactas remisit. Pro
 tribunali sedens Clericorum causas præ-
 ceteris mature pertractabat, ut celerius
 ad vacandum Divinis Officiis dimitti
Sup. lib. LXIII. §. 37.
vit. ap. Boll. 2. Mart. to. 6. p. 164.
Hist. Eccles. Tom. XVI. Qq pos-

Sæcul. XII.
A.C. 1127.

possent. Cum anno millesimo centesimo vigesimo quinto ob terræ sterilitatem populi dira fame premerentur, Carolus paterna cura pauperes fovit; nam in singulis prædiis suis famelicos centum alebat, & multo plures in quo ipse regebatur loco. Notarunt ejus familiares, ipsum, aliquando Ipræ commorantem, una die septem millia octingentos panes pauperibus fuisse largitum. Exteræ vero nationes Carolum tanti æstimabant, ut Hierosolymitani, cum Balduinus II. in carcere detineretur, Regnum, & Germani, Henrico V. defuncto, Imperium ipsi obtulerint. Sed ipse utrumque accipere recusavit. At odium impiorum optimus Princeps non effugit, cum virili vigore latrones, raptores & improbos omnes persequeretur. Bertoldus Præpositus Brugensis, Archicapellanus & Aulæ Flandriæ Cancellarius, sub regno Principum, Caroli Antecessorum, ingentes opes cumulaverat, latissimorum feudorum Dominus, magno consanguineorum, amicorum, vasallorum numero munitus, & quamvis e familia servili ortum traheret, nobilissimis tamen in illa Regione viris parem se gerebat, potentia soli Flandriæ Comiti secundus. Ut domum suam affinitate nobilium magis firmaret, neptes suas viris præcipuæ nobilitatis in matrimonium dederat, quorum alter

alter cum, exortis rixis ob violatas Sa-
 cras inducias, alium virum nobilem in
 iudicio, praesente Comite, ut mos illius
 temporis ferebat, ad singulare certamen
 provocasset, ille congregari se velle nega-
 vit cum viro, qui uxorem ex servis or-
 tam ducendo privilegia & jura Nobilium
 amisisset; ita enim optimis patriae legi-
 bus sancitum esse. Haec occasio, in ge-
 nus Praepositi totiusque ejus familiae in-
 quirendi, fuit, quam Comes servilem esse
 & praediis Principis addictam affirma-
 bat.

Praepositus, qui jam multo tempore
 possessione suae libertatis fruebatur, qua-
 stionis ignominiam impatientissime fe-
 rens, Carolum ingratum hominem esse
 querebatur, qui sine sua opera nunquam
 Flandriae Comitatum consecuturus fuisset.
 Tandem Bertoldus odio usque adeo
 exarsit, ut cum Carolus Brugas venisset,
 convocatis noctu ad consilium propin-
 quis, Principem interficere statuerit.
 Ubi illuxit Comes, relicto cubili, ele-
 mosynam de more distribuit, nam isto
 opere singulos dies auspicabatur, quod
 nudis pedibus peragebat, manus mendi-
 corum exosculari solitus. Id ergo cum
 de more fecisset, Ecclesiam S. Donatiani
 adiit, ubi, dum Capellani Primam & Ter-
 tiam decantant, ipse ante Altare Beatæ
 Virginis orare coepit, & saepissime genua
 Qq 2 flectens,

Sæcul. XII.
 A.C. 1127.

Sæcul. XII. A.C. 1127. flectens, deinde in pavimento totum corpus prostravit eo situ septem Psalmos ex libro recitaturus, habens penes se nummos, quos Capellanus apponere jubebatur, ut etiam inter orandum supervenientibus pauperibus pecuniam erogaret.

Conjurati, cum per exploratores indicium accepissent, Comitem intrasse Ecclesiam, Buchardus Præpositi nepos, aliis latronibus sex stipatus, eandem ingreditur, nudum ensẽ sub pallio tenens. Tum Principi proxime admotus, orantis caput gladio leviter attingit, ut ad illud levandum excitaret, cumque ille respiceret, visurus, quis id auderet, Buchardus inermem ita cædit in fronte, ut erumpente cerebro pavementum respergeretur, ceterique sicarii, quamvis prima plaga plus quam ad mortem opus erat, fuisset adacta, pluribus exanimem dilaniant, & brachium extentum, quo pauperi feminae stipem daturus erat, amputant. Hoc mortis genere e vivis exit Carolus Bonus, Comes Flandriae, Feria IV. in secunda Quadragesimæ hebdomada, secunda die Martii anno millesimo centesimo vigesimo septimo. Occisi corpus Gandavum transferre parantibus obstitere Clerici Brugenses, statimque ommissa omni pompa in loco, in quo peremptus fuit, sepultus est; sed Officium Divi-

Divinum pro mortuis in alia Ecclesia per-actum, quia id in Ecclesia S. Donatiani, ipsius cæde polluta, non licebat. Ludovicus Crassus Rex a principibus Flandriæ advocatus, cum exercitu adveniens seditiones repressit, captosque tanti criminis auctores Buchardum & Bertoldum Præpositum ejus consanguineum atroci morte poenas dare coegit. Vita vero Beati Comitis, jussu S. Joannis Episcopi Teruanensis, aliquot ab ejus cæde menses, scripta est, & ipse in illa Regione honore Sanctis debito cultus. Carolus ex uxore sua Margarita Claromontana nullos reliquit liberos, sed Comitatus Flandriæ in potestatem Guilielmi Clitonis, Roberti Normanniæ Ducis filii, transit.

Sæcul. XII.
A.C. 1128.
Suger. vit.
Lud. p. 316.

Molan. ad
Uward. &
in Indic.

§. LIV.

Concilium Trecentense.

Anno millesimo centesimo vigesimo octavo, Cardinalis Matthæus Episcopus Albanensis, & Papæ in Francia Legatus, Concilium Trecentense celebraturus, etiam S. Bernardum advocavit. Excusavit se Sanctus Abbas data Epistola, in qua postquam dixit, se acutissima febre fuisse vexatum, ait: *Quæ causa an justa sit, ipsi judicent amici nostri, qui me omni exclusâ excusatione, obedientiæ retibus circumclusum quotidie de Claustro ad civitatem*

ep. 21.

293

vita-